

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP.

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre. 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétféli szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Főmunkatárs:

Dr. RÉVÉSZ ERNŐ

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Szerkesztőség:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Nyitvatartás soronként 20 krajczár

Kétes existenciák.

Aki figyelemmel kísérte a Benkő Rózi esetét és azután elolvassa egyik másik fővárosi lapnak az erre vonatkozó cikkeit — és meggyőződik róla hogy egyszerű frázisokkal hogyan lehet védelmére kelni a legpiszkosabb ügynek is — az gondolkodóba eshetik a felett, hogy vajjon nem volna-e tanácsosabb a rendőrség diskkrét hatalmi körét még jobban kiterjeszteni — és a személyes szabadság szent ügyét sokszor rendőrileg letárgyaltatni.

Az a szenny, amely közérkölesi tekintetben napról napra nagyobb hatalomra nő a fővárosban, lassan lassan a vidékre is elszivárog és nálunk is már fokként szaporodnak a kétes existenciák, a férfi iparlovagok és kétes hírű női prostituáltak bevándorlása és letelepülése által.

A fővárosban az nem újság és az sem okozott nagy feltűnést, hogy ezzel az ügygyel kapcsolatosan még 6 nevezetesebb letartóztatás történt.

Álljon a dolog bármiként is, de mi minden körülmények között csak helyeselni tudjuk a rendőrség erélyes eljárását — sőt a közérdek szempontjából még azt is tudjuk elnézni nékie, ha a véletlen folytán egyik másik esetben ott is nyomoz ahol arra elegendő alap nem volt.

Ez még mindig nem olyan nagy hiba, mintha egyáltalán szemet huny e kétes existenciák parázna és erkölcsrontó garázdálkodásának.

Nagy felelősséggel teszi ezt az a rendőrség és ha kitűnik az, hogy tudatosan vagy könnyelműen becstületes embert hurczolt a szegény padra, akkor cselekményének szomorú következményei vannak — és a dolognak ez a sankciója éppen az, hogy a rendőrségnek azt a diskkrét jogot a törvényhozás és a bírói gyakorlat megadta.

A kétes existenciák elleni harcra alkalmas például szolgálat a hirhedt orfeum-diva esete és tanúságos lesz a vidéki rendőrségeknek, hogy az ilyen-

fajta sőpredékkel keztyüs kézzel bántani nem kell, hogy legjobb teszi, ha a bizonyítékok a fenytő eljárásra alkalmatlanok legalább is azt a szolgálatot megteszi a közönségnek, hogy az ilyen fekélyektől megszabadít bennünket úgy, hogy az olyan jó madarakat eltolonczolja, és nem veszi figyelembe azoknak azt az ügyes védekezését sem, ha sikerül nekik pro forma azt is igazolni, hogy ki vannak tartva valaki által, hogy lakásuk és ellátásuk van.

Nálunk is meg vannak kicsinyben az ilyen existenciák és itt sokkal veszélyesebbek mint a fővárosban, mert valljuk meg őszintén nemcsak mi magunk is — de rendőrségünk is sokkal előzékenyebb semhogy egy jólöltözött egyénnel, akiről bármennyire is mindenféle diffamáló hírek szállingóznak kurtán elbánni tudnak.

Ujpestről már régen kiszorultak a fővárosból kiűzött betörők és mostanában a vidéken telepednek meg és ezer ürügyet találnak arra, hogy itt befész-

TÁRCZA.

Két „jó éjszakát.”

Írta: SZILÁGYI LAJOS.

A „Bácskai Hírlap” eredeti tárczája.

Az asztalhoz készü öltök. Mindenkinék helyén ott volt már a kis papírkártya, mely kijelölte, ki hol üljön. A háziur szemközt került feleségével. Az asszonyon kivágott selyemruha subogott, a férfi izmos termetét egyszerű fekete ötöny fedte. A társalgás élénken zugta tele a nagy termet, mindenki szomszédjával volt elfoglalva.

Az asszony magas termetű, erős alakú volt. Szabadon hagyott fehér nyakát ki-sé hátraszögte, szemei bizonyos felsőbbiség érzetével siklottak végig a társaságon, dus, fekete haja magas, talán tulmerész frizurába öntve királynői méltóságot kölcsönzött, szelid, de erélyes arcának. A karok kissé szabadon hagyva élénken kirittak a fekete selyem ruhából. A társaság legszebb asszonya ő volt.

A férfi, ki büszke tartással ült helyén. méltó párja volt neje. Őes termete, aczél izmai, melyeknek erőteljes rándulásai minden mozdulatnál sejtetm engedték azt az erőt, mely bennök lakozik, még jobban kifűntek a testhez, simu ő fekete kabát fess szabása által. Kezei bár fehérek és simák voltak is, de erek

dagadtak ki minden izületnél s a hatalmas széles tenyerek óriás erőt mutattak.

Az arc megfelelt a törzsnek. Mintha valami ősember, a maga vad erejében s nyers szépségében űne ott az asztalnál, az erős felfelé álló haj, a hatalmas barna bajusz vaddá, de széppé tették a férfi arcát, ki ott ült avval a világszép asszonnyal szemben, ki udvarlótól körülrajongva, nem is igen pillantott a hatalmas, dölczeg férfi, a férje felé.

Lassanként vége volt a vacsorának. A társaság felkelt az asztaltól s lerázogatva a ruháikra hullott morzsákat, befelé vonultak a nagyterembe.

A férfi és nő egymás mellé jutva haladtak. Mint a milyen fenséges látványt nyujt két hatalmas kőszirt, a mint a dombocskák felett kiemelkedve versenyt néznek szemközt a szélnek, olyan fenséges látvány volt nézni ezt a párt. Termetük majdnem egyforma, az arcuk, — mindegyiké más-más genre — olyan szép. Valódi Adám és Éva alakok, a fine de siecle szerint öltözve, körülzibongva a nyüzsgő társaságtól.

A vendégek lassanként elszállingóztak. Mikor az utolsó is elbucuzott s magukra maradtak, a férfi megszóllalt.

— Jól mulatott asszonyom?

— Jól, igen.

— Örülök, igazán, hogy jól szórakozott.

— Nos jó éjszakát.

— Jó éjszakát!

És a férfi gyertyával kezében ment külön szobájába, honnan még hallatszott egy ideig dallami vig operette dallam fűtyülése, de lassanként ez is félbe szakadt.

Az asszony kissé még ott állott hálószobájában tükre előtt, s mialatt végig gondolta az est egyszerű történetét, mialatt lelki szemei bekalandozták a „társaság” képét, kikapcsolta a feszes selyemruhát, fehér karjait kinyujtózta s ajkai ellenáthatatlanul megnyitáltak, szemei lecsukódtak és a szép asszony egy nagyot — ásitott.

A kis szoba csendjét ritkán zavarta egy-egy szó. A fehérre terített asztal mellett ültek férj és nő. A férfi egyszerű sápadt arcú, az asszony vékonyka, soványas. Szókés haja szép rendbe simitva lapult fehér homlokára, nagy kék szemei élénken tekintettek a félelem egy nemével körül. Künn a nyári vihar tombolása zugott. Még délután kezdett borulni s most a nyári est teljes erővel látta kitörni a vihart.

Egyet-egyet csattant, óriás dördülések rázták meg a nyugodni készülő vidéket.

A férfi és neje összebujtak. Minden villanás, minden dördülés megrázkódhatta őket s ők egymás közelébe menekültek, miközben ijedség ült arcukra ki.

Mult az idő. A vihar hűvös levegőt hozott

kelik magukat, sőt hi ügyesek, akkor már rövid itt tartózkodás után még zsurekra is eljárnak és szerepet is játszanak úgy amint azt ügyességük megengedi.

Minden ember azt kérdezi aztán hogy ugyan miből él — ez az x ur vagyon a nincs, — pénze sohse is volt foglalkozása nincs és mégis az urat adja és bizalmasan megvallja egyik a másikának, hogy tőlem ennyit — tőlem pedig ennyit kért és kapott kölcsön. A harmadik pedig arról panaszkodik, hogy hogyan pumpolta meg ez az ur, a negyedik pedig azt tudja, hogy ez az ur nagy vállalatot akar megindítani és az előmunkálatokhoz már ennyi előleget ki is kért tőle.

Ki szabadíthatná meg a legkényelmesebbben a becsapott emberektől, ettől a városi teherlőt mint éppen a rendőség amelynek módjában állana öszszgyűjteni ezeket a terhelő adatokat és kimutatva, hogy ennek az X. úrnak itt csak szédeltési lörekvései vannak — becsületes foglalkozása pedig nincs aminek alapján törvényadta jogánál fogva egész bátran eltolonczoltathatná.

Ugyancsak ez áll a női szédeltőkre nézve — sőt ezeknek a morálrontó működése még veszélyesebb mint az iparlovag sarlatánoké.

Ezeknek az ügyeskedése ellen is csupán csak a rendőség harcolhat, mert módjában áll megfigyelni viselkedésüket és minden lépésüket.

Ne keressünk tehát személyes szabadság megsértési eseteket ott ahol

s a forró délutánokon beszorult nyári levegőt hűvös, nedves pára kezdte felváltani.

— Végy fel mindig egy kabátot, hűvös kezd lenni. — szolt az asszony.

Felkelt, odahozott egy kabátot és ráadta az urára.

— Ugyis sokat köhécselsz.

Az óramutató tizenegy felé járt mikor a vihar szünni kezdett. Az ő szívük is lassanként levetkezte a félelmet, melynek helyét az egymás iránti vonzalom foglalta el.

— Csakhogy elmúlt a vihar, szolt a férfi, aludni sem lehetett volna.

Az asszony felelet helyett szerelmes pillantást vetett a sápadt kis emberkére. Feje lassanként odahajlott a férfi vállára.

— Unalmas volt neked megvárni a vihar végét, ugye? folytatta aztán a férfi.

— Igen, igen, csak hogy már vége van.

A férfi karjai átfönték az asszony derekát, őszinte, mély pillantást váltottak, melynek melege a szívükig hatott.

És a kis szürke ember rányomta vékony ajkait a felesége fehér arcára. Még messziről behangzott a távozó vihárnak búcsuhangja egy tompa, elhalt dörgés, a lámpa homályos világa éles árnyékot vetett szét a szobában s a sápadt arcú beteges ember boldogan, gyönyörrel sugta a neje fülébe

— Édes, édes, jó éjszakát!

a szennynek eltávolításáról van szó sőt buzdítsuk a rendőrséget hogy az itt esetelt kétes existenciáktól, megszabadítson bennünket!

Közügyülés.

Január 20-án.

Már régen volt olyan zajos és érdekes ülés Szabadka város törvényhatósági bizottságának mint a mai. Érdekes tárgyak, még érdekesebb felszólalások, és — legérdekesebb viták élénkíték az ülést melyet fél 10 órakor nyitott meg a főispán.

A polgármesteri jelentésnél kezdődött már a gyűlés érdekessége, Gálffy György biz. tag szolt bele a tárgyalásba.

— Több lelkiismeretességét a főjegyzőtől!

A második pontnál Lindheim Vilmos lovag halála feletti részvétét fejezte ki a közgyűlés Váli Gyula biz. tag indítványára, — s elhatározták, hogy a megboldogult családjával jegyzőkönyvi kivonathán közlik ezt.

Élénk vita keletkezett a 11-ik pont tárgyalásánál, melyben a Palics mellett halászi cselokra megveendő 1 lánca földről volt szó, az előadó ismertetése után Mamuzsits Mátyás prépost-plébános kért szót, ki mindég szót kér. Hol ehhez, hol ahhoz a tárgyhoz, hol a dolog érdemében, hol pedig személyes kérdésben, de *mindég beszél*

Még többen is hozzászóltak a tárgyhoz és a prépost plébánost ugyan leargumentálták. Mamuzsits ugyanis azt állította, hogy nem kell megvenni a jelzett lánca földet, mert azon valami viskó is van, melyre ugyan a városnak is szüksége lesz, de melyért — szerinte — akkor sokkal többet kell fizetni, mivel a gazdája bátran számíthat fel sokat. A trompf erre az volt, hogy éppen ellenkezőleg! a város akkor azt mondhatja, hogy vagy ide adja a tulajdonos a házat olcsón, vagy elhordani kénytelen s így éppen a viskó gazdája lesz kénytelen szerény igényekkel fellépni. A föld megvétele (800 forintban) alhatározott.

A városi zenede mostani helyiségeinek további megtartása tárgyalásánál is voltak felszólalások, hogy t. i. a mostani helyiség alkalmatlan s hogy Gaál igazgató állítólag panaszkodott annak alkalmatlansága miatt. Mivel azonban éppen Gaál maga ajánlta e helyiségek megtartását a tanácsnak, a javaslat — egy évre terjedőleg — elfogadott.

Hatalmas vita keletkezett a 15 pontnál, mely „Krausz és Fischer volt nyomdai szállítók felebbezéséről” szolt pótmunkadíjak kiutalása tárgyában.

Jelzett nyomdászok ugyanis kérelmezték hogy épügy mint az elődeiknek és utódaiknak megszavazták a nyomdadijából elengedni kötelezett perczenteket, nekik is engedjék ennek levonását el. Már egy felebbezésen is végiment a dolog. Ma a városi tanács azt terjesztette elő, hogy utasítsák el őket kérelmükkel.

Gálffy György felszóllalt és kifejtette, hogy a méltányosság is kívánja azt, hogy a mit az előző és utóbb következő szállítók kaptak azt a közbeesők is élvezzék. Mamuzsits prépost hevesen szolt az indítvány ellen; utána Kiss Ábel szóllalt fel ugyancsak Gálffy indítványa ellen.

Mamuzsich Lázár polgármester kelt most fel. Élénk figyelemmel várta a közgyűlés az ő álláspontját. Mindenki azt hitte hogy ő is Gálffy indítványa ellen foglal állást. Azonban

a polgármester, daczára a városi tanács határozatának, melybe annak idején ő is befolyt, belátta, hogy Gálffynak van igaza. Emlegette a méltányosságot, a sok éjjeli munkát, melyre a vállalkozók kötelezve nem voltak és — ő is a tanács javaslata ellen foglalt álláspontot. Mamuzsits prépost még többször is felszóllalt Kiss Ábel is, Geiger A. Mór szintén Gálffy indítványa érdekében, s a vita vége az lett hogy Gálffy György indítványát a közgyűlés elfogadta, s Krausz és Fischer felebbezésének helyt adott.

A közs. főgymnasium tandij rendezésére vonatkozó szabályzatára vonatkozólag — melynek alkotásáról lapunk egyik mult száma referált — elhatározottat, hogy a tervezet tárgyalása előtt azt a jövő közgyűlésig kinyomatni s a biz. tagok közt szétosztani fogják.

Az „Erzsébet” utca folytatólagos kinyitására bíza a közgyűlés a város és a háztulajdonosok között felmerülő differenciák elintézését.

Dr. Bölits József I-ső aljegyző részére évi 300 frt tiszteletdíjjal szavazott meg a közgyűlés.

Balázs P. János bajai temetői sírkertésznek évi 8 korona díj lett megszavazva Jámbor Pál síremlékének gondozásáért.

Négy első, hat második lovas rendőri állás és két gyalog rendőri állás szervezetelt.

A 32-ik pont volt a gyűlés legérdekesebbje, Geiger A. Mór izr. hitközségi elnök a hitközség felekezeti iskolái részére subventiót kért. Ez még a mult gyűlések egyikén tárgyalattat s ugyanakkor Mamuzsits prépost verszemet kapva szintén kért segélyt a helybeli apáczaikolának. Most ezen a gyűlésen a tanács elvetésre ajánlja az izr. hitközség kérelmét, a mi ellen Geiger A. Mór biz. tag szolt emel. Mamuzsits Mátyás prépost most is felemelkedik helyéről és dörgedelmes oratói-bau mondja, hogy igen is el kell vetni az izr. hitközség kérelmét, hisz itt vannak a közös iskolák. Erre az előadó feleletül felolvassa a másik határozatot, mely szerint Mamuzsits prépost kérelme az apácák iskolája érdekében szintén visszautasították.

Óriási perczekig tartó derűtlenségben tört ki az egész gyűlés. Maga a prépost is zavarba jött ilyenén lefoztetésén. Geiger meg többször is szolt, beleelegyedett a vitába Dr. Klein Adolf biz. tag is, majd ismét a prépost. Ugy Mamuzsits Mátyás mint Geiger A. Mór személyes kérdésben is kérték szót, végre is a közgyűlés a tanács javaslatát elfogadta.

A tárgysorozat utolsó számát már a távozó tagoknak alig felerésze hallgatta meg. Gábrits Vince városi gazda kérvényét tárgyalták — egy tehén tartása tárgyában. A tanács határozata fogadottat el.

Déli fél egykor oszlott szét tárgyhány miatt a közgyűlés.

Sz.

A frakkos-inas.

(Karczolat).

Van e annál finomabb dolog a világon mint amikor valakinek módjában áll nagy estélyeket adni — az estélynél két cseléddel is körülhordatni a tengeri halnak csufolt heringeket.

De mindez semmi ahhoz, a boldogsághoz képest amely Garmadiné asszonyt érte, amikor az ura egy szép napon meglepte azzal, hogy hozott neki egy élő — valóságos eleven inast, aki frakkot fog hordani, keztyűben

fogja körülhordani a lálat, kiszíndandot fog mondani a vendégeknél és szóval pettenetes módon fogja emelni a Garmadiék tekintélyét és esetleg üzleti hitelét is.

No hát ez a frakkos inas állott a multkor a randórság előtt egy panaszzal, hogy a Garmadiné öt pofon vágta, amikor elsején a cselédbérét követelte.

De nemcsak hogy a havi bérét kifizetni nem akarja, hanem a ruháját se akarja kiadni mivel állítólag a legutóbi zsuron megmaradt 1 1/2 üveg pezsgőt megitta — és egy megmaradt libapástétomot megevett volna a frakkos inas, amiattal 4 ft 75 kr viszkonkeresetet támasztott ellene a tár gyalásánál.

De kifűnt az is, hogy a frakkos inasnak szabad óráiban a városban inkassóval is kellett körüljárni, sőt hogy ezért külön 1/2 % volt neki megígérve.

Garmadiné a tárgyalás alkalmával meg eskűdött, hogy soha életében többé frakkos inast nem fog tartani, mert „nem fizeti ki magát.”

Különfélék.

— **Egyház-zenészetűi ösztöndíj.** A boldogult Haynald hibornok érsek fenkölt szelleme annak idején egy nagy ösztöndíj alapítása által vélt szolgálatot tehetni az egyházi zenészetnek. Az ösztöndíj évi 300 ft három éven át. A legújabb érseki körlevélben pályázatot látunk hirdelve az ösztöndíjra ez évi márczius hó végéig. Pályamunka gyanánt a Magnificat teljes és csonkítatlan megzenésítése kívánatik a XVI. századbeli «capella» modorban, hat szólamu karra.

— **Egyesületi közgyűlés.** A zombori iparosok Árucarnokának kölcsönsegélyző szövetkezete 1898. február hó 2 án a helybeli kereskedelmi iskola helyiségében d. e. 11 óra i kor II. évi rendes közgyűlését tartja. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. A közgyűlési elnök megválasztása. 2. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság jelentése a lefolyt év ügykezelése és eredményéről s erre a felmentvény megadása vagy megtagadása. 3. A felügyelő bizottság által megbírált mérleg megvizsgálása s a nyeresmény megállapítása. 4. A kilépett igazgatóság és felügyelő bizottsági tagok helyeinek tiikos szavazat által betöltése. 5. Az Árucarnok által kiküldött igazgató, igazgatóság és felügyelő bizottsági tagnak megerősítése. 6. Netáni indítványok tárgyalása.

— **Közgyűlés.** A kulai «Magyar Népkör» f. hó 16 án tartotta meg évi rendes közgyűlését, melyen az eddigi elnököt: dr. Ormay Kálmán községi orvost, egyhangulag ujra megválasztotta elnöké, — az eddigi jegyző Cséber János helyébe Haász Mihály tanító választatott meg. A többi tisztségekben nem történt változás. A közgyűlés a f. évi márcziusi ünnepélyek költségeire 50 frtot szavazott meg.

— **Eljegyzés.** Schneider Béla kunagotai kereskedő eljegyezte Marusék Aranka kisasszonyt, a doroszlói volt segédjegyző kedves leányát.

— **Gazdasági előadások.** A m. kir. földmiveli miniszter elrendelte, hogy Bács-Topolyán és Csantavér községben a kora tavasszal gazdasági előadások tartassanak. Ez előadások B. Topolyán február hó 28-án és márczius hó 1-én fognak megtartatni az előjáróság által később meghatározandó helyen és időben. Előadók lesznek: Ásványi Lajos szabadka földműves iskolai igazgató, Tokányi László

bács megyei állatorvos és Frankl Bódog földműves-iskolai gazdasági segéd.

— **Dicsőretes példa.** Csonopláról írják: Csak nemrég folyt le a csonoplai mezőgazdasági egyesület helyiségében a jutalmak kiosztása azon hü és szorgalmas cselédek részére, ki hosszabb időn át egy helyen szolgálván, gazdáik dicsőretét és megelégedettségét érdemelték ki. E jutalmak kiosztásán részt vett Deák Andor községi jegyző is az összes előjárókkal. Már magábanvéve az is dicsőretelműtő dolog, hogy egy község előjárósága, élén a jegyzővel részt vesz ily ünnepélyen, a cselédek nem kis öröme és a további jó magaviselet buzdítására. Azonban dicsőretre méltó az is, hogy Deák Andor jegyző 5 ft jutalmat adott egy oly cselédnek, ki magát több éven keresztül hűnek, szorgalmasnak, vallásosnak és istenfőldnek bizonyította be.

— **Az iparos dalárda közgyűlése.** A zombori iparos dalárda vasárnap tartotta meg évi rendes közgyűlését. A megejtett tisztújításnak eredménye a következő: elnök Czedler János, igazgató Szigeti István, jegyző Bólics Dezső, pénztárnok Vrabely József, szertárnok Tauscher Vilmos és Firány Pál, karmester Milcsinszky Alajos. Választmányi tagok: Schick Rezső, Gruda Pál, Bogdán Mihály, Varga Kálmán, Szabó Gyula, Tilger Mihály, Partics István, Herczog Nihály. Választmányi póttagok: Nagy Béla, Harpf László, Koch Kálmán. Női választmányi tagok: Würtz Mariska, Brecska Lenka, Kiss Ilonka. Női választmányi póttag: Horváth Fáni. Számvizsgálók: Arvay Sándor, Herczenberger Ferencz, Danninger Kálmán.

— **Tűz.** Kishegyesi tudósítók írja, hogy f. hó 15-én éjjel Fodor Áron ottani lakosnak nád fedele háza valószínűleg a kéményből kipattant szikra következtében kigyulladt és teljesen leégett. A tüzölők azonnal megjelentek a helyszínén csakhogy minden fáradozásuk sikertelen volt, mert vízhiány következtében semmit sem menthettek meg. Az épület nem volt biztosítva.

— **Városi tanács.** közlirre teszi, hogy a földműves iskola előtti „Progonon” és a „Katoua” erdőben kivágott mintegy 30 öl akác, és mintegy 90 öl nyárfa 1898. évi január hó 23-án azaz vasárnap délután 2 óra-
kor a helyszínén nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizelés mellett el fog adatni.

— **Képviselőink jelölése.** A képviselőház ülészakára a szabadelvű pártnak f. hó 18 án megtartott gyűlésén Vojnits Sándort a kérénybi bizottságba, Vermes Bélát a naplóbizottságba és Piukovics Józsefet a mentelmi bizottságba jelölték.

— **Baján a kanyaró járvány** szűnő félben van, mindamellett az ovodák és gyermekmenedék házak még f. hó 22-ig zárva tartanak.

— **A sport-egyleti** korcsolyapálya ügyében panaszos levelet kaptunk. Deczemberben 5—5 frtot szedett az egylet a végből, hogy a Prokes-palota mellett való korcsolyapályát nyújtsa a fizetőknék. Egyetlen egy napon használhatták ezt a pályát, akkor kiutalványozta az egylet nekik Palicsot Hiszen Palics jó a csuzról, közsvényről, és mindenképp pompás korcsolyázás esk a hátán, ha tudniflne be van fagyva. De mikor a sport-egylet az 5 forintokat beszedte, akkor arra obligálta magát, hogy a városban való ezt a pályát adja érte, azt kellene most gondolni, azoknak a kedve ért, akiknek nincs kedvük vagy nincs gardedame-juk Palicsra utazgatni. Nem tudjuk, hogy milyen föltételekkel szedie be az egye-

sület a pályafentartáshoz való öt-öt forintokat, s így hozzá sem szólhatnak a panasz jogosultságához, a felszólamlás azonban hitelt érdemlő oldalról érkezett hozzáuk, annyi bizonyos.

— **Kémény tűz.** F. hó 19-én esteli órákban az erős fűtés következtében kigyulladt Vermes Gábor házában az egyik kémény. A helyszínén azonnal megjelent tüzölők a minden nagyobb baj nélküli tüzet lokalizálták.

— **Csődök.** Zelenik Salamon ujvidéki szabó cég ellen az ujvidéki kir. törvényszék csődöt indított. Tömeggondnok Dr. Mayer Oszkár. Bej. határidő 1898. április 9. A zentai termény es hitel szövetkezet ellen a szabadkai kir. törvényszék elrendelte a csődöt. Tömeggondnok Pollák Ignác zentai ügyvéd.

— **Hideg van mindenütt** — még a közgyűlési teremben is. A tegnapi megtartott törvényhatósági bizottsági ülésen a városi «optynárok» nyakig bundába burkolozva tanácskoztak a város ügyeiről. De nem is csoda, hogy beburkolóztak, mikor az ablak-résen csak úgy fűtyült a szél az amugy is gyéren fűtött terembe, Szomorú kis légfűtés biz ez! És nincs a ki gondoskodnék arról, hogy a bizottsági tagok egyszer oda ne fagyjanak a székeikhez!

— **Szaporodnak az inyeczek.** Komoly baj fenyegeti a mezőgazdaságot. A rossz időjárás-hoz most még egy más, nagyobb baj is járult: rendkívül elszaporodtak a mézei egerek, patkányok, ürgek, hőrcsögök s más rágecsátók. A tanyai lakosság már nem tudja, mi módon védekezzék ellenük. Az egerek és patkányok behatolnak a szobákba, élestarakba, magtárakba s megrágnak mindent, a mi csak rágható. A multkor is egy tavankúti bunyevác gazdának a két kis malacját ették meg reggelfe tisztára — az inyeczek! Hanem hát szó a mi szó, intézkedni kellene a városi hatóságok részében, nehogy mi is egy járjunk, mint Szumátra szigetének hollandi gyarmatai, ahol az elszaporodott egerek a legszebb ültetvényeket tönkre tették és a lakosság az egerek és patkányoktól félvén házaik is csölpökre épít.

— **Pályázati hirdetmények Bács megyében.** Ó Palánka községében 650 ft szerűskert megváltása 50 ft, két negyed telek föld és az ezután kiosztott 2 hold 1588 □ öl legelő illetmény haszonélvezete, szabad lakás, valamint 6 öl, illetve 11 mm. és 36 cm. kemény fűzfával javadalmazott jegyzői állásra. Benyújtási határidő 1898. január 30-ika. Rácz Militics községben 600 ft javadalmazással ellátott közállatorvosi állására. Benyújtási határidő 1898 február 15-ike. Piros községben 300 ft javadalmazással ellátott irnoki állásra. Benyújtási határidő 1898. január 30-ika.

— **Tehén az aszfalton.** Történt az eset egy olyanik utczában ahol a házak előtt az aszfaltjárda legfőlebb fél méternyi széles. A szerencsétlen találkozás története az, hogy a helybeli zongora tanítónő éppen hazafelé indult és az aszfaltjárda talákozott egy tehénnel. Minthogy az okosabb enged a zongora tanítónő kitért de nem volt köszönet benne mert a tehén azzal köszönte meg az udvariasságot, hogy üldözbe vette a tanítónőt és az egész utcán végig kergette. A morál az, hogy vagy a zongoratanítónőknék vagy a tehéneknek kellene megtiltani, hogy aszfalton ne járjanak ott ahol fél méternél nem szélesebb a járda.

— **Nemes verseny.** Szelcsik Iván majdnem drágán fizette meg hősieségét. Minthogy ő dautovai származásu megfogadta, hogy lefőzi a szabadkaiakat és egy kurta kocsmában egy liter bort egy hajókára megivott. A jelenle-

vők nagyon elbámultak ezen a virtuson — de általános meglepetést csak akkor okozott ez a virtus, amikor Szelcsik kijelentette, hogy ő nem fizet, először mert pénze nincs és másodsor mert hát ő csak azért ivott, mivel a jelenlevőket akarta meggyőzni arról, hogy milyen jól iszik. A nemes verseny azzal ért véget, hogy Szelcsik bevert fejfel hagyta ott a versenyteret.

— **A park-sétány, a vödör, a házi kutya és a vaskapocs.** Szabadkán van a vasutnál egy u. n. park-sétány, egy derék szabadkai derék háziaszony udvarában van, — pardon csak volt — egy vödör, s a vödörön volt egy vaskapocs. Illetve a vaskapocson volt a vödör. A házikutya a vödör, a kapocs, s a kut körül szaladgált. Egyszerre csak eltűnt a vödör. Ugy látszik ellopták. A kapocs szomorúan ásítózott a vödör után. A kutya még szomorubbán ásítózott a kapocs felé. A háziaszony pedig csipőre tette a kezét erre... arra... ellopták. A vödört harmadnap találták meg a vasut melletti park sétány sáros pászitján, — de kifosztva! Egy csepp víz sem volt benne!

SZINHÁZ.

Becsületbíró. Boros Ferike jutalomjátéka alkalmából premiért kapott. Nemcsak a Bosnyák Zoltán sikerült drámája iránt való érdeklődés hanem a jutalmazandó rokonszenvet egyénisége idézte elő, hogy a színház teljesen megtelt. A közönség igen sok virággal és még több értékes ajándékkal kedveskedett Boros Ferikének, a ki magát ma a megszokottól eltérő zsanerben mutatja be. Hogy a vígjátékok társalgási szerepeit kitűnően betöltött, azt elismertük, viszont elhibáztunk tartjuk, ha drámai szerepkörre vágyik. Ott vonzó jelenség, ezen a vidéken táékoztatlan.

Az előadásra vonatkozólag megjegyezzük, hogy a koncert jelenet felesleges, sőt visszashangulatot keltő. A drámai komolyságból kiközltek a frívól nótá. Egyébként a színmű szerkesztésével és tartalmával megelégedettek vagyunk.

Reiland (Deréki), a földesura, Bérczey báró (Csiszér), pertéhez nyul. A hőrlőn, vagy a halál vár tehát reá. m leánya Irén (Boros Ferike) megváltja, mert a báró vagyonilag feláldozza magát. Bérczey, mikor a vagyoni főnk szélére jut, Szentgyörgyi Jolánt, Irén legjobb barátját akerja nőül venni. Ezt Irén és Tardy orvos (Lomniczy) megakadályozák, mert leleplezik a báró szélhámoságait. Jolán azelőtt Irén bátyjának ígérte kezét, de most beleszeretett Bérczeybe és ezért Pálnak adott szavát megszegi. Mikor Bérczey a leleplezés után agyonlövi magát, akkor irén is elvieszi büntetését, mert összeesik és meghal.

A báró is, meg Jolán is megkapják méltó büntetésüket és ez kiengesztel.

A szereplők elég jól megfeleltek. Csiszér nagyon jól alakította. Lomniczy egyik jelenetét nyílt színen megtapsolták, Boros Ferike játékán meglátszott az igyekezet, hogy az áldozatul esett leáay sorsát helyesen mutassa be. Hatala Györgyikének igen sok szenvedést juttatott osztályrészül a szerző. Szerepét jól megjátszotta.

A keldusdiák. Új szerep osztással került színre, mert Sugár Aranka betegeskedik. Az ő szsrepét Ledofszky Mariska. ezét pedig Torossy Katica vette át. Ledofszky igen jól volt disponálva és szépen énekelt. Torossy játéka ma is élénk volt. Az előadás egyébként nem mutatott ellérést a multkoritól.

Fay Flóra vendégszereplése — mint értesülünk elmarad, mivel igazgatósága nem adott neki szabadságot a vendégszereplésre. Kissé drákói fegyelem uralkodhatik ott Debreczenben, ahol a saját szülővárosába sem engedik hazá a művészeket. Mi mindenesetre sajnáljuk elmaradását.

Szerkesztői üzenetek.

G. A. Nem közölhető.

R. B. Helyben. »Vólnék mint sas madár.

Reptlnek szabadon
Nem vólnék elhagyatva.
Nem vólnék magamon,
De én sas nem vagyok
Irgyél a veréb
Ugyis fogok elpusztulni,
Utóbb — vagy előbb.«

Bünt követünk voln» el a mulatni vágyó közön-

séggel szemben ha versének e sorait nem közöljük. Nem is hisszük hogy komolyság vezette volna tollat, mert így csak egy örült vadpapagáj írhat verseket. Ha még egyszer verset beküld kitesszük a nevét. — Másik vers-ben sokkal kevesebb a badarság, de annak meg az a hibája, hogy két sor Vörösmarty „Szép Ilonkájából” van kivéve.

KIADO ES LAPTULAJDONOS:

Krausz és Fischer könyvnyomdájá Szabadkán.

36/1898 szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében enzenel közhírré teszi, hogy a bécsi kir. törvénszék 1897 évi 46246 és 214566 számú végzése következtében Leopold Lövenbach és Albert Fischer jávára Klopfer G. Lipót szabadkai lakos ellen 379 frt 87 kr. s jár erejéig 1897 évi december hó 31-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 854 frtra becsült különféle vászon, kanavász, vászon, szövet, parket, ágyterítők, paplapok, állványok asztalok és táblákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a szabadkai kir. bíróság 164/1898 számú végzése folytán 379 frt 87 kr tőkekövetelés, ennek és pedig 171 frt 72 krnak 1897 évi augusztus hó 1 napjától 208 frt 14 kr után 1897 november 3 járó 6% kamatai és eddig összesen 40 frt 70 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Szabadkán I. ső kör az alperes üzlethelyiségében leendő eszközésre 1898 évi február hó 1 napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és abhoz venni szándékozők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Szabadkán 1898. évi január hó 17-ik napján.

Csernus Zsigmond.

kir. bírósági végrehajtó.

<p>ORSZÁGOS HIRLAP az összesen elő az</p> <p>szinmű ujságra, mely Budapeston jelenik meg, naponként 16—32 oldal terjedelemben és melynek főszerkesztője</p> <p>MIKSZÁTH KÁLMÁN.</p> <p>Előfizetési ára: Egy hóra 1 frt 20 kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.</p> <p>Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 65. szám.</p>	<p>ki komoly és előkelő hangu lapot akar járathatni,</p>
	<p>ki az okos nemzeti politika hívének vallja magát,</p>
	<p>ki szereti az újsághoz is a szép stílust és jó ízlést,</p>
	<p>ki a szírirodalomnak jáva termékeit akarja olvasni,</p>
	<p>ki a humor és szellem termékeiben akar néha gyönyörködni,</p>
	<p>ki mindentől jól és mindig korán akar értesítve lenni,</p>
	<p>ki nem barátja a frázisoknak, de az érezt és komoly politikai cikkeket,</p>
	<p>ki minden ízében modern újságot akar járathatni,</p>
	<p>ki óhajtja a szabadságság fokozatos fejlődését és a magyarság erősbbsét,</p>
	<p>ki nem barátja a személyi kultusznak és megveti a személyes támadásokat,</p>